

KNJIGA PROROKA OSIJE

GLAVA 1

Re~ Gospodnja koja do | e Osiji sinu Veirije-
vom za vremena Ozije, Joatama, Ahaza i Je-
zekije careva Judinih i za vremena Jerovoama sina
Joasovog cara Izrailjevog.

1:2 Kad Gospod po~e govoriti Osiji, re~e Go-
spod Osiji: Idi, o`eni se kurvom, i rodi kopilad, jer
se zemlja prokurva odstupiv{i od Gospoda.

1:3 I otide, i uze Gomeru, k}er divlaimsku, koja
zatrudni i rodi mu sina.

1:4 Tada mu re~e Gospod: Nadeni mu ime Je-
zrael; jer jo{ malo, pa }u pohoditi krv jezraelsku na
domu Jujevom i ukinu}u carstvo doma Izrailjevog.

1:5 I u to }u vreme slomiti luk Izrailjev u dolini
jezraelskoj.

1:6 I ona opet zatrudni i rodi k}er; i Gospod mu
re~e: Nadeni joj ime Loruhamu: jer se vi{e ne}u
smilovati na dom Izrailjev, nego }u ih ukinuti sa-
svim.

1:7 A na dom Judin smilova}u se, i izbavi}u ih
Gospodom Bogom njihovim, a ne}u ih izbaviti lu-
kom ni ma~em ni ratom ni konjima ni konjicima.

1:8 Potom odbiv{i od sise Loruhamu opet zatra-
dni i rodi sina.

1:9 I re~e Gospod: Nadeni mu ime Loamija; jer
vi niste moj narod, niti }u ja biti va{.

1:10 Ali }e ipak broj sinova Izrailjevih biti kao
pesak morski, koji se ne mo`e izmeriti ni izbrojati;
i mesto da im se re~e: Niste moj narod, re}i }e im
se: Sinovi Boga @ivoga.

1:11 I sabra}e se sinovi Judini i sinovi Izrailjevi
u jedno, i postavi}e sebi jednog poglavara i oti}i }e
iz zemlje, jer }e biti velik dan jezraelski.

GLAVA 2

Recite bra}i svojoj: Narode moj; i sestrama
svojim: Pomilovana.

2:2 Prite se s materom svojom, prite se, jer mi
nije `ena, niti sam joj ja mu`; neka odbaci kurvar-
stva svoja od lica svog, i preljube svoje od dojaka
svojih,

2:3 Da je ne bih svukao голу i u~inio je kakva je
bila onaj dan kad se rodila, i da je ne bih postavio
da bude kao pustinja i obratio je da bude kao ze-
mlja sasu{ena, i umorio je `e|u.

2:4 I ne}u se smilovati na decu njenu, jer su ko-
pilad.

2:5 Jer se mati njihova kurva, sramoti se rodite-
ljka njihova; jer govori: I}i }u za milosnicima svo-
jim koji mi daju hleb moj i vodu moju, vunu moju
i lan moj, ulje moje i pi}e moje.

2:6 Zato evo ja }u joj zagradi put trnjem i zazi-
da}u zidom da ne na|e staza svojih.

2:7 I tr~a}e za svojim milosnicima, ali ih ne}e
stignuti; i tra`i}e ih, ali ih ne}e na}i; pa }e re}i:
Idem da se vratim k prvom mu`u svom, jer mi be-
{e bolje onda nego sada.

2:8 Jer ona ne zna da sam joj ja davao `ito i vino
i ulje, i umno`avao joj srebro i zlato, od kog na-i-
ni{e Vala.

2:9 Zato }u uzeti natrag `ito svoje, kad bude
vreme, i vino svoje, kad bude vreme, i uze}u vunu
svoju i lan svoj, kojim bi pokrivala golotinju svoju.

2:10 I otkri}u rugobu njenu pred milosnicima njenim, i niko je ne}e izbaviti iz moje ruke.

2:11 I ukinu}u svaku radost njenu, svetkovine njene, mladine njene i subote njene i sve praznike njene.

2:12 I potr}u ~okote njene i smokve, za koje govori: Plata su mi, {to mi dado{e milosnici moji; i obrati}u ih u {umu da ih jede zverje poljsko.

2:13 I pohodi}u na njoj dane valimske, u koje im je kadila i kitila se obocima i grivnama, i i{la za svojim milosnicima, i mene zaboravila, govori Gospod.

2:14 Ali evo, ja }u je primamiti i odve{ }u je u pustinju, i govori}u s njom lepo.

2:15 I da}u joj vinograde njene od tog mesta, i dolinu Ahor za vrata nadanju, i onde }e pevati kao za mladosti svoje i kao kad je i{la iz Misira.

2:16 I tada }e{ me, govori Gospod, zvati: Mu`u moj; a ne}e{ me vi{e zvati: Vale moj.

2:17 Jer }u ukloniti iz usta njenih imena Valova; i ne}e im se vi{e pominjati imena.

2:18 I tada }u im u~initi zavet sa zverjem poljskim i sa pticama nebeskim i s bubinama zemaljskim; i polomi}u luk i ma~ i rat da ih nestane u zemlji, i u~ini}u da le`e bez straha.

2:19 I zaru~i}u te sebi doveka, zaru~i}u te sebi pravdom i sudom i milo{ }u i milosr|em.

2:20 I zaru~i}u te sebi verom, i pozna}e{ Gospoda.

2:21 I tada }u se odazvati, govori Gospod, odazva}u se nebesima, a ona }e se odazvati zemlji.

2:22 A zemlja }e se odazvati `itu i vinu i ulju, a to }e se odazvati Jezraelu.

2:23 I poseja}u je sebi na zemlji, i smilova}u se na Loruhamu, i re}i }u Loamiji: Ti si moj narod, i on }e re}i: Bo`e moj!

GLAVA 3

Potom re~e mi Gospod: Idi opet, ljubi `enu koju ljubi ljubavnik a ona ~ini preljubu, kao {to Gospod ljubi sinove Izrailjeve a oni gledaju za tulin bogovima i ljube `banove vinske

3:2 I kupih je za petnaest sikala srebra i gomor i po je~ma.

3:3 I rekoh joj: Sedi kod mene dugo vremena, i ne kurvaj se, i ne budi drugog; tako }u i ja biti tvoj.

3:4 Jer }e dugo vremena sinovi Izrailjevi sedeti bez cara i bez kneza i bez `rtve i bez stupa i bez ople}ka i likova.

3:5 Posle }e se obratiti i tra`i}e Gospoda Boga svog i Davida cara svog, i u strahu }e pristupiti ka Gospodu i blagosti Njegovoj u poslednja vremena.

GLAVA 4

^ujte re~ Gospodnju, sinovi Izrailjevi, jer Gospod ima parbu sa stanovnicima zemaljskim; jer nema istine ni milosti ni znanja za Boga u zemlji;

4:2 Zaklinju se krivo i la`u i ubijaju i krađu i ~ine preljubu, zastrani{e, i jedna krv sti`e drugu.

4:3 Zato }e tu`iti zemlja, i {ta god `ivi na njoj prenemo}i }e, i zveri poljske i ptice nebeske; i ribe }e morske pomreti.

4:4 Ali niko da se ne prepire ni da koga kori, jer je narod tvoj kao oni koji se prepiru sa sve{tenikom.

4:5 Zato }e{ pasti danju, i s tobom }e prorok pasti no}u, i pogubi}u mater tvoju.

4:6 Izgibe moj narod, jer je bez znanja; kad si ti odbacio znanje, i ja }u tebe odbaciti da mi ne vr{i{ slu`be sve{teni~ke; kad si zaboravio Boga svog, i ja }u zaboraviti sinove tvoje.

4:7 [to se vi{e mno`i{e, to mi vi{e gre{i{e; slavu njihovu pretvori}u u sramotu.

4:8 Od greha naroda mog hrane se, i lakome se na bezakonje njihovo.

4:9 Zato }e biti sve{teniku kao narodu; pohodi}u ga za puteve njegove i plati}u mu za dela njegova.

4:10 I oni }e jesti, a ne}e se nasititi; kurva}e se, a ne}e se mno`iti; jer presta{e slu`iti Gospodu.

4:11 Kurvarstvo i vino i mast oduzima srce.

4:12 Narod moj pita drvo svoje, i palica mu njegova odgovara; jer duh kurvarski zavodi ih da se kurvaju odstupiv{i od Boga svog.

4:13 Navrh gora prinose `rtve, i na humovima kade pod hrastovima, topolama i brestovima, jer im je sen dobar; zato se kurvaju k}eri va{e i snahe va{e ~ine preljubu.

4:14 Ne}u karati k}eri va{ih kad se kurvaju, ni snahe va{ih kad ~ine preljubu; jer se oni odvajaju s kurvama i prinose `rtve s nevaljalim `enama; i narod nerazumni propa}e.

4:15 Ako se ti kurva{, Izrailju, neka ne gre{i Juda; i ne idite u Galgal niti idite u Vet-aven, i ne kunite se: Tako da je `iv Gospod.

4:16 Jer je Izrailj uporan kao uporna junica; sada }e ih pasti Gospod kao jagnje na prostranom mestu.

4:17 Jefrem se udru`io s la`nim bogovima; ostavi ga.

4:18 Pi}e se njihovo prevrnu, jednako se kurva ju; mило im je: dajte. Brani-i su njegovi sramota.

4:19 Vetar }e ih stegnuti krilima svojim, i oni }e se posramiti od `rtava svojih.

GLAVA 5

^ ujte, sve{tenici, i pazi, dome Izrailjev, i slu{aj, dome carev, jer je vama sud, jer ste zamka u Mispi i mre`a razapeta na Tavoru.

5:2 Iz potaje kla{e one koji zalaze; ali }u ih ja pokarati sve.

5:3 Ja poznajem Jefrema i Izrailj nije sakriven od mene; jer se sada kurva{, Jefreme, Izrailj se oskvrni.

5:4 Ne upravljaju dela svojih da se vrate k Bogu svom; jer je duh kurvarski u njima i ne znaju Gospoda.

5:5 I ponositost Izrailjeva svedo~i mu u o~i; zato }e Izrailj i Jefrem pasti za bezakonje svoje, pa}e i Juda s njima.

5:6 I}i }e s ovcama svojim i s govedima svojim da tra`e Gospoda, ali Ga ne}e na}i; uklonio se je od njih.

5:7 Izneveri{e Gospoda, jer izrodi{e tu|e sinove; zato }e ih pro`dreti mesec dana s dostojanjem njihovim.

5:8 Trubite u rog u Gavaji, u trubu u Rami; vi-i-te u Vet-aven: za tobom, Venijamine!

5:9 Jefrem }e opusteti u dan kara; objavih me|u plemenima Izrailjevim {ta }e zacelo biti.

5:10 Knezovi su Judini kao oni koji preme{taju me|u; izli}u na njih kao vodu jarost svoju.

5:11 Jefremu se ~ini nasilje, satrven je sudom, jer od svoje volje otide za zapove}u.

5:12 Zato }u ja biti Jefremu kao moljac i kao crv domu Judinom.

5:13 I Jefrem vide bolest svoju i Juda svoju ranu, i otide Jefrem k Asircu, i Juda posla k caru koji bi ga branio; ali vas on ne mo`e isceliti niti }e vas oprostiti rane va{e.

5:14 Jer }u ja biti kao lav Jefremu, kao lavi} domu Judinom; ja, ja }u zgrabiti, i oti}i }u, odne}u i niko ne}e izbaviti.

5:15 Oti}i }u i vrati}u se na svoje mesto dokle ne priznaju svoju krivicu i potra`e lice moje; kad budu u nevolji tra`i}e me.

GLAVA 6

H odite da se vratimo ka Gospodu; jer On razdre, i isceli}e nas, rani, i zavi}e nas.

6:2 Povrati}e nam `ivot do dva dana, tre}i dan podignu}e nas, i `ive}emo pred Njim.

6:3 Tada }emo poznati Gospoda i sve }emo Gavi{e poznavati; jer Mu je izlazak ure|en kao Zora i do}i }e nam kao da`d, kao pozni da`d koji natapa zemlju.

6:4 [ta da ti u~inim, Jefreme? [ta da ti u~inim, Juda? Jer je dobrota va{a kao oblak jutarnji i kao rosa koja u zoru padne, pa je nestane.

6:5 Zato ih sekoh preko proroka i ubijah re~ima usta svojih, i svetlost sudova tvojih izi|e.

6:6 Jer je meni milost mila a ne `rtva, i poznavanje Boga ve}ma nego `rtva paljenica.

6:7 Ali oni prestupi{e zavet kao Adam; tu me izneveri{e.

6:8 Galad je grad onih koji ~ine bezakonje, po njemu su krvavi tragovi.

6:9 A dru`ina je sve{teni~ka kao ~eta koja do~e-kuje ljude, ubijaju na putu u Sihem, ~ine grdilo.

6:10 U domu Izrailjevom vidim strahotu; onde je kurvanje Jefremovo, Izrailj se oskvrni.

6:11 I tebi je, Juda, pripravljena `etva, kad vratim roblje naroda svog.

GLAVA 7

Kad le~im Izrailja, tada se pokazuje bezakonje Jefremovo i zlo}a samarijska; jer ~ine la`, i lupe` ulazi, i napolju udara ~eta.

7:2 I ne govore u srcu svom da ja pamtim svako bezakonje njihovo; sada stoje oko njih dela njihova, preda mnoom su.

7:3 Nevaljalstvom svojim vesele cara i la`ima svojim knezove.

7:4 Svi ~ine preljubu; kao pe} su koju u`ari hlebar, koji prestane stra`iti kad zamesi testo pa dokle uskisne.

7:5 Na dan cara na{eg razbole}e se knezovi od meha vina, i on pru`i ruku svoju podsmeva~ima.

7:6 Jer na zasede svoje upravljaju srce svoje, koje je kao pe}; hlebar njihov spava celu no}, ujutru gori kao plamen ognjeni.

7:7 Svi su kao pe} ugrejani i pro`diru svoje sudije; svi carevi njihovi padaju, nijedan izme|u njih ne vi~e k meni.

7:8 Jefrem se pome{ao s narodima; Jefrem je poga~a neprevrnutu.

7:9 Inostranci jedu mu silu, a on ne zna; sede kose popadaju ga, a on ne zna.

7:10 I ponositost Izrailjeva svedo~i mu u o~i, ali se ne vra}aju ka Gospodu Bogu svom niti Ga tra`e uza sve to.

7:11 I Jefrem je kao golub, lud, bezuman; zovu Misir, idu u Asirsku.

7:12 Kad otidu, razape}u na njih mre`u svoju, kao ptice nebeske svu}i }u ih, kara}u ih kako je kazivano u zboru njihovom.

7:13 Te{ko njima, jer za|o}e od mene; pogibao }e im biti, jer me izneveri}e; ja ih iskupih, a oni govori}e na me la`.

7:14 Niti me priziva}e iz srca svog, nego rida}e na odrima svojim; `ita i vina radi skupljaju}i se odstupaju od mene.

7:15 Kad ih karah, ukrepih im mi}ice; ali oni misli}e zlo na me.

7:16 Vra}aju se, ali ne ka Vi{njem, posta}e kao luk la`ljiv; knezovi }e njihovi popadati od ma~a s obesti jezika svog; to }e im biti podsmeh u zemlji misirskoj.

GLAVA 8

Trubu na usta, i reci: Kao orao ide na dom Gospodnji; jer prestupi}e zavet moj i otpadi}e se od zakona mog.

8:2 Izrailj }e vikati ka meni; Bo`e moj; poznajemo Te.

8:3 Izrailj je ostavio dobro; neprijatelj }e ga goniti.

8:4 Postavljaju careve, ali ne od mene; podi`u knezove, za koje ja ne znam; od srebra svog i od zlata svog grade sebi likove, da se istrebe.

8:5 Ostavilo te je tele tvoje, Samarijo; jarost se moja raspalila na njih; dokle se ne}e mo}i o~istiti?

8:6 Jer je i ono od Izrailja, na~inio ga je umetnik, i nije Bog; tele }e samarijsko oti}i u komade.

8:7 Jer seju vetar, pa }e `eti oluju; stabljike ne}e imati, klica ne}e dati bra{no, da bi i dala, pro`dre}e ga tu|inci.

8:8 Pro`dre}e se Izrailj, bi}e me|u narodima kao sud na kome nema miline.

8:9 Jer otido}e k Asircu, divljem magarcu, koji je sam za se; Jefrem naima ljubavnike.

8:10 A {to naima}e me|u narodima, ja }u ih sa-brati; a ve} i okusi}e malo radi bremena Cara nad knezovima.

8:11 [to umno`i Jefrem oltare da gre{i, bi}e mu oltari na greh.

8:12 Napisah mu velike stvari u zakonu svom; ali mu se ~ine kao ne{to tu|e.

8:13 Za `rtve, koje mi prinose, prinose meso, i jedu ga; Gospod ih ne prima; sada }e se opomenuti

bezakonja njihova i pohodi}e grehe njihove; oni }e se vratiti u Misir.

8:14 Izrailj zaboravi Tvorca svog, i sagradi dvorove, i Juda umno` i tvrde gradove; ali }u pustiti oganj u gradove ovom, i spali}e dvorove onom.

GLAVA 9

Ne raduj se, Izrailju, vesele}i se kao narodi, {to se kurva{ odstupiv{i od Boga svog, miluje{ platu kurvarsku po svim gumnima `itnim.

9:2 Gumno i kaca ne}e ih hraniti, i mast }e ih prevariti.

9:3 Oni ne}e nastavati u zemlji Gospodnjoj; nego }e se vratiti Jefrem u Misir, i oni }e jesti ne-i-stotu u asirskoj.

9:4 Ne}e prinositi Gospodu vina, niti }e Mu biti ugodne `rtve njihove, nego }e im biti kao hleb onih koji tu`e, ko ga god jede oskvrni}e se, jer im je hleb za `rtve njihove, ne}e u}i u dom Gospodnji.

9:5 [ta }ete ~initi na dan svetkovine i na dan praznika Gospodnjeg?

9:6 Jer gle, oti}i }e pusto{enja radi; Misir }e ih pribрати, Memfis }e ih pogrepsti; zaklade njihove od srebra nasledi}e kopriva, trnje }e im biti u {atorima.

9:7 Do|o{e dani poho|enju, do|o{e dani pla}anju; pozna}e Izrailj; proroci su ludi, bezumni su u kojima je duh, za mno{tvo bezakonja tvog i veliku mr`nju.

9:8 Stra`ar je Jefremov s Bogom mojim, prorok je zamka pti~arska po svim putevima njegovim, mr`nja je u domu Boga njegovog.

9:9 Duboko su se pokvarili kao u vreme gavajsko; opomenu}e se bezakonja njihova, i pohodi}e grehe njihove.

9:10 Na|oh Izrailja kao gro`|e u pustinji; videh oce va{e kao prve smokve na drvetu u po~etku njegovom; oni otido{e k Velfegoru, i odvoji}e se za sramotom, i posta{e gadni kako im be{e milo.

9:11 Jefremova }e slava odleteti kao ptica od ro|enja i od utrobe i od za~etka.

9:12 Ako li i otrhane sinove svoje, ja }u ih u~initi da budu bez dece, da ne ostane nijedan; i te{ko njima kad odstupim od njih.

9:13 Jefrem, kad ga gledah, be{e kao Tir, poslan na ljupkom mestu; ali }e Jefrem izvesti krvniku sinove svoje.

9:14 Podaj im, Gospode; {ta }e{ im dati? Podaj im utrobu pometljivu i dojke usahle.

9:15 Sva je zlo}a njihova u Galgalu; zato onde mrzim na njih; za zlo}u dela njihovih izgna}u ih iz doma svog; ne}u ih vi{e ljubiti: svi su knezovi njihovi odmetnici.

9:16 Udaren bi Jefrem; koren im posahnu, ne}e roditi roda; ako i rode, ubi}u mili porod utrobe njihove.

9:17 Odbaci}e ih Bog moj, jer Ga ne slu{aju, i skita}e se po narodima.

GLAVA 10

Izrailj je prazna loza vinova, ostavlja rod za se; {to vi{e roda ima, to vi{e umno`ava oltare; {to mu je bolja zemlja, to vi{e kiti likove.

10:2 Srce im je razdeljeno, zato su krivi; On }e oboriti oltare njihove, polomi}e likove njihove.

10:3 Jer sada govore: Nemamo cara; ne bojimo se Gospoda; i {ta bi nam u~inio car?

10:4 Govore re~i kunu}i se la`no kad ugovaraju veru, i sud kao otrov raste u brazdama na njivi njihovoj.

10:5 Za junice vet-avenske upla{i}e se stanovnici samarijski; jer }e za njima `aliti narod njihov, i sve{tenici njihovi, koji im se radovahu, jer }e slava njihova oti}i od njih.

10:6 I on }e sam biti odveden u Asirsku na dar caru brani~u; Jefrema }e popasti stid, i Izrailj }e se osramotiti namerom svojom.

10:7 Cara }e samarijskog nestati kao pene povrh vode.

10:8 I obori}e se visine avenske, greh Izrailjev; trnje }e i ~kalj rasti po oltarima njihovim, i govori}e gorama: Pokrijte nas, i humovima: Padnite na nas.

10:9 Od vremena gavajskog gre{io si, Izrailju; onde osta{e, ne sti`e ih u Gavaji rat na bezakonike.

10:10 Po svojoj }u ih volji pokarati, i narodi }e se skupiti na njih da ih zarobe za dvojako bezakonje njihovo.

10:11 Jefrem je junica nau-ena, koja rado vr{e; ali }u joj do}i na lepi vrat; upregnu}u Jefrema, Juda }e orati, Jakov }e povla-iti.

10:12 Sejte pravdu, `e}ete milost; orite kr~evinu, jer je vreme da tra`ite Gospoda, da bi do{ao i poda`dio vam pravdom.

10:13 Oraste bezbo`nost, `este bezakonje, jedoste plod od la`i; jer si se pouzdao u svoj put, u mno{tvo svojih junaka.

10:14 Zato }e se podignuti vrema me|u tvojim narodom, i svi }e se gradovi tvoji raskopati kao {to Salman raskopa Vet-Arvel kad be{e rat, majka bi razmrskana sa sinovima.

10:15 Tako }e vam u~initi Vetilj za veliku zlo}u va{u; zorom }e poginuti car Izrailjev.

GLAVA 11

Kad Izrailj be{e dete, ljubih ga, i iz Misira dozvah sina svog.

11:2 Koliko ih zva{e, toliko oni odlazi{e od njih; prinosi{e `rtve Valima, kadi{e likovima.

11:3 Ja u-ih Jefrema hoditi dr`e}i ga za ruke, ali ne pozna{e da sam ih ja le~io.

11:4 Vukoh ih uzicama ~ove~ijim, u`ima ljubavnim; i bih im kao oni koji im skidaju jaram s ~e-ljusti, i davah im hranu.

11:5 Ne}e se vratiti u zemlju misirsku, nego }e mu Asirac biti car, jer se ne hte{e obratiti.

11:6 I ma~ }e stajati u gradovima njegovim, i potr}e prevornice njegove i pro`dreti za namere njihove.

11:7 Narod je moj prionuo za otpad od mene; zovu ga ka Vi{njem, ali se nijedan ne podi`e.

11:8 Kako da te dam, Jefreme? Da te predam, Izrailju? Kako da u-inim od tebe kao od Adame? Da te obratim da bude{ kao Sevojim? Ustreptalo je

srce moje u meni, uskolebala se utroba moja od `alosti.

11:9 Ne}u izvr{iti ljutog gneva svog, ne}u opet zatrti Jefrema; jer sam ja Bog a ne ~ovek, Svetac usred tebe; ne}u do}i na grad.

11:10 I}i }e oni za Gospodom; On }e rikati kao lav; kad rikne, sa strahom }e dotr~ati sinovi s mora;

11:11 Sa strahom }e dotr~ati iz Misira kao ptica, i kao golub iz zemlje asirske; i naseli}u ih u ku}ama njihovim, govori Gospod.

GLAVA 12

Opkolio me je Jefrem la`ju i dom Izrailjev prevarom; ali Juda jo{ vlada s Bogom i veran je sa svetima.

12:2 Jefrem se hrani vetrom, i ide za ustokom; svaki dan mno`i la` i pogibao; i hvataju veru s Asircem i nose ulje u Misir.

12:3 I s Judom ima Gospod parbu i pohodi}e Jakova prema putevima njegovim, plati}e mu po delima njegovim.

12:4 U utrobi uhvati za petu brata svog, i u sili svojoj bori se s Bogom;

12:5 Bori se s an|elom, i nadja-a; plaka, i moli Mu se; na|e Ga u Vetilju, i onde govori s nama.

12:6 Ali je Gospod Bog nad vojskama, Gospod mu je spomen.

12:7 Ti dakle obrati se k Bogu svom, ~uvaj milost i pravdu, i uzdaj se vazda u Boga svog.

12:8 Trgovac je Jefrem, u ruci su mu merila la`na, milo mu je da ~ini krivo.

12:9 I govori Jefrem: Ba{ se obogatih, stekoh blago, ni u kome trudu mom ne}e mi na}i nepravde koja bi bila greh.

12:10 A ja sam Gospod Bog tvoj od zemlje misirske, jo{ }u ti dati da sedi{ u {atorima kao o praznicima.

12:11 I govori}u preko proroka, i umno`i}u utvare, i dava}u pri~u preko proroka.

12:12 Doista je Galad bezakonje, posta{e sama ta{tina; u Galgalu prinose junce na `rtvu, i oltari su

im kao gomile kamenja po brazdama na njivi mojoj.

12:13 I Jakov pobe`e u zemlju sirsku, i Izrailj slu`i za `enu, i za `enu ~uva ovce.

12:14 I prorokom izvede Gospod Izrailja iz Misira, i prorokom ~uva ga.

12:15 Jefrem Ga ljuto razgnevi; zato }e ostaviti na njemu krv njegovu, i vrati}e mu sramotu njegovu Gospod njegov.

GLAVA 13

Kad Jefrem govora{e, be{e strah; be{e se uzvisio u Izrailju; ali se ogre{i o Vala, te umre.

13:2 I sada jednako gre{e i grade sebi liju}i od srebra svog po razumu svom likove, koji su svi delo umetni~ko, a oni govore za njih: Ljudi koji pri-nose `rtve neka celuju teoce.

13:3 Zato }e biti kao oblak jutarnji i kao rosa koja u zoru padne, pa je nestane, kao pleva, koju odnosi vetar s gumna, i kao dim iz dimnjaka.

13:4 A ja sam Gospod Bog tvoj od zemlje misirske, i Boga osim mene nisi poznao, i osim mene nema ko bi spasao.

13:5 Ja te poznah u pustinji, u zemlji zasu{enoj.

13:6 Imaju}i dobru pa{u behu siti; ali ~im se nasiti{e, ponese se srce njihovo, zato me zaboravi{e.

13:7 Zato }u im biti kao lav, kao ris vreba}u ih na putu.

13:8 Sre{u ih kao medvedica kojoj uzmu medvede}e, i rastrga}u im sve srce njihovo i izje{u ih onde kao lav; zverje poljsko raskinu}e ih.

13:9 Propao si, Izrailju; ali ti je pomo} u meni.

13:10 Gde ti je car? Gde je? Neka te sa~uva u svim gradovima tvojim; gde li su sudije tvoje, za koje si govorio: Daj mi cara i knezove?

13:11 Dadoh ti cara u gnevu svom, i uzeh ga u jarosti svojoj.

13:12 Svezano je bezakonje Jefremovo, ostavljen je greh njegov.

13:13 Bolovi kao u porodilje spopa{e ga, sin je nerazuman, jer ne bi toliko vremena ostao u utrobi.

13:14 Od groba }u ih izbaviti, od smrti }u ih sa~uvati; gde je, smrti, pomor tvoj, gde je, grobe, pogibao tvoja? Kajanje }e biti sakriveno od o~iju mojih.

13:15 Rodan }e biti me|u bra}om svojom; ali }e do}i isto~ni vetar, vetar Gospodnji, koji ide od pustinje, i usahnu}e mu izvor, i studenac }e mu zasu{iti; on }e odneti blago od svih dragih zaklada.

13:16 Samarija }e opusteti, jer se odmetnu od Boga svog; oni }e pasti od ma~a, deca }e se njihova razmrskati i trudne `ene njihove rasporiti.

GLAVA 14

Obrati se, Izrailju, ka Gospodu Bogu svom, jer si pao svog radi bezakonja.

14:2 Uzmite sa sobom re~i, i obratite se ka Gospodu; recite Mu: Oprosti sve bezakonje, i primi dobro; i da}emo `rtve usana svojih.

14:3 Asirac nas ne mo`e izbaviti, ne}emo jahati na konjima, niti }emo vi{e govoriti delu ruku svojih: Bo`e na{; jer u Tebe nalazi milost sirota.

14:4 Isceli}u otpad njihov, ljubi}u ih drage volje; jer }e se gnev moj odvratiti od njega.

14:5 Bi}u kao rosa Izrailju, procveta}e kao lji-ljan i pusti}e `ile svoje kao drveta livanska.

14:6 Ra{iri}e se grane njegove, i lepota }e mu biti kao u masline i miris kao livanski.

14:7 Oni }e se vratiti i sedeti pod senom njegovim, ra|a}e kao `ito i cveta}e kao vinova loza; spomen }e mu biti kao vino livansko.

14:8 Jefreme, {ta }e mi vi{e idoli? Ja }u ga usli{iti i gledati; ja }u mu biti kao jela zelena; od mene je tvoj plod.

14:9 Ko je mudar, neka razume ovo; i razuman neka pozna ovo; jer su pravi putevi Gospodnji, i pravednici }e hoditi po njima, a prestupnici }e pasti na njima.